

2015. november 22. Örök élet vasárnapja

Nyíregyháza

Istentisztelet

Elmúlt egyházi esztendőben elhunytakról való megemlékezés

„<sup>37</sup>Ahogy Nőé napjaiban történt, úgy lesz az Emberfia eljövetele is. <sup>38</sup>Mert amiképpen azokban a napokban, az özönvíz előtt, ettek, ittak, házasodtak és férjhez mentek egészen addig a napig, amelyen Nőé bement a bárkába, <sup>39</sup>és semmit sem sejtettek, míg el nem jött az özönvíz, és mindnyájukat el nem sodorta, úgy lesz az Emberfiának eljövetele is. <sup>40</sup>Akkor ketten lesznek a mezőn: az egyik felvétetik, a másik otthagytatik, <sup>41</sup>két asszony örül a kézimallommal: az egyik felvétetik, a másik otthagytatik. <sup>42</sup>Vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok, hogy melyik órában jön el a ti URatok!” <sup>43</sup>„Azt pedig jegyezzétek meg: ha tudná a ház ura, hogy melyik őrváltáskor jön a tolvaj, virrasztana, és nem hagyná betörni a házába. <sup>44</sup>Ezért legyetek ti is készen, mert abban az órában jön el az Emberfia, amelyikben nem is gondoljátok!”

<sup>45</sup>„Ki tehát a hű és okos szolga, akit azért rendelt szolgálói fölé az úr, hogy kiadja nekik az eledelt idejében? <sup>46</sup>Boldog az a szolga, akit ilyen munkában talál ura, amikor megjön! <sup>47</sup>Bizony, mondom néktek, hogy egész vagyona fölé rendeli őt. <sup>48</sup>Ha pedig a gonosz szolga így szólna szívében: Késik az én uram, <sup>49</sup>és szolgatársait verni kezdené, és együtt enne és inna a részegekkel: <sup>50</sup>megjön annak a szolgának ura azon a napon, amelyen nem várja, és abban az órában, amelyben

nem is gondolja; <sup>51</sup>akkor kettévágatja, és a képmutatók sorára juttatja: ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás.” Mt 24,37-51

Drága Gyülekezet!

Különleges óra ez mindannyiunk számára, hiszen ma nagyon sokan jöttek el, akik az elmúlt hetekben, hónapokban veszítették el valamely családtagjukat, szerettüket. S ez egy olyan kiheverhetetlen fájdalom, olyan mély seb, amely nem, vagy csak nagyon nehezen tud begyógyulni. A szürke hétköznapiakban, a munkával töltött órákban kevésbé tör a felszínre a mély fájdalom, de az ünnepek, az elcsendesedés, a magány óráiban szívszaggató érzések emlékeztetnek arra, hogy valaki elment. Elment, s itt a földön nincs többé találkozás, mert vannak, akik előre mentek, s vannak, akik itt maradtak. S ez egy áthidalhatatlan szakadékot teremt az élet és a halál között.

Azonban jó most ezen az alkalmon úgy itt lenni, hogy ezt az áthidalhatatlannak tűnő szakadékot Valaki mégis áthidalta! Kérem a drága testvéreket, a drága gyászoló gyülekezetet, engedjük, hogy Isten Szava előtérbe helyezkedjen minden másnál. Tudom,

hogy sokfélék vagyunk, tudom, hogy vannak olyanok, akik kétséggel fogadják mindazokat a dolgokat, amelyek el fognak hangzani. Tudom, hogy vannak olyanok, akiket nagyon nehéz kimotozni abból a lelki állapotból, amiben vannak, de engedjük, hogy Isten Szava felhevítse a szívünket, engedjük, hogy meggyőzzön Bennünket Isten Lelke arról, ami elhangzik, hiszen „**<sup>17</sup>Isten nem azért küldte Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön általa a világ.**” Jn 3,17. Isten valami olyat kínál minden ember számára, amit el lehet utasítani, de el is lehet fogadni. Isten, amit kínál, azt nem akarja ránk erőszakolni, hanem azt szeretné, hogy az ember felismerve az Ő jószándékú akaratát, tervét, ajándékát, elfogadja mindazt, amit Ő kínál. Isten sokkal többet akar adni, mint ezen a földön megelégedett élet. Ő szeretné, ha túllátnánk a földi dolgokon! Mert el lehet merülni a földi élet gondjaiba és örömeibe úgy, hogy az ember megfeledkezik a jövődőről, ahogyan olvassuk az Igénkben. Emberek esznek, isznak, házasodnak, élnek a maguk életét, máról-holnapra látnak, osztják be idejüket, ahogy Noé idejében is volt, ma sincsen ez másképpen. Noé is figyelmeztetett, „*Emberek, figyeljete, özönvíz lesz, elfog minden pusztulni!*” De az emberek ettek,

ittak, házasodtak, élték a hétköznapijait, merültek bele az életbe, s aztán jött a tragédia és bekövetkezett mindaz, amire Noé figyelmeztetett. Ma sincsen ez másképp, emberek milliói sodródnak az élettel, merülnek bele az élet nehézségeibe, problémáiba, terheibe, aztán cipelik magukkal. Hányuk feje felett csapnak össze a hullámok, látják kilátástalannak az életet. Aztán a keszeszusa életet próbálják toldozgatni-foltozgatni. Ma is hangzik Isten figyelmeztetése, „Ember, állj meg, csendesedj el, gondoldj arra, hogy lesz számadás!” Ez nem fenyegetés, hanem figyelmeztetés! Ahogy Noé a maga idejében figyelmeztette a körülötte levőket, úgy figyelmeztet bennünket Isten írott Igéje. „Készüljete emberek az Úrral való találkozásra!” Nem fenyeget, hanem figyelmeztet, aztán innentől kezdve senki nem mondhatja, hogy nem hallotta a figyelmeztetést!

Ezen az istentiszteleten kétféle emberről szeretnék beszélni, azokról, akik készületlenek és

azokról, akik várják Jézus visszajövetelét!

Mert vannak, akik várják Őt, s vannak, akik készületlenek lesznek!

A készületlen ember:

„Határozott idejű szerződése” van...

Aki várja Jézus megjelenését:

„Határozatlan idejű szerződése” van...

A Szentírás tanítása szerint Jézus hidat vert az ember számára áthidalhatatlan világ, az élet és halál között azzal, hogy Ő feltámadt!

trombita szó

„John Todd még csak kisfiú volt, amikor szülei meghaltak, árván hagyva őt és testvéreit. Amint az 1800-as évek elején szokásban volt, rokonok vették magukhoz az árvákat. Az egyik nagynéni felajánlotta, hogy otthont ad a kis Johnnak, ezért elküldte érte a szolgáját akit Cézárnak hívtak. A fiúcska felkapaszkodott a ló hátára, apró karjaival átölelte a férfit és elindultak az új otthon felé. Kérdései elárulták a félelmeit:

- Ott lesz a néni?
- Ó igen! –biztosította Őt Cézár-, ott lesz és várni fog rád.
- Jó lesz nála laknom?
- Jó kezekbe kerülsz fiam.
- Szeretni fog engem?
- Meghiszem azt! Jószívű asszony- felelte türelmesen és kedvesen a szolga.
- Gondolod, hogy elmegy aludni, mire odaérünk?
- Dehogy! Fent marad, és várni fog téged. Ha kiérünk ebből az erdőből, meglátod a kis gyertya fényt az ablakában.

Így is történt. Ahogy a ház közelébe értek, John észrevette a gyertyafényt az ablakban, és nagynénje ott állt az ajtóban. Fél-szezen elindult a verandához, ahol a néni lehajolt, megpuszilta és így szólt: Isten hozott idehaza. - John Todd a nagynénje szárnyai alatt nőtt fel, aki édesanyjaként viseltetett iránta. Amikor eljött a pályaválasztás ideje, Isten hívásának engedelmeskedve lelkipásztor lett. Évek múlva a szerepek felcserélődtek. A nagynéni megüzente, hogy egészsége egyre romlik, s tulajdonképpen halálán van. Mire John a következő levelet küldte neki:

„Kedves Nagynéném! Évekkel ezelőtt elhagytam egy haláltól sújtott házat és fogalmam sem volt, hova megyek, törődik-e majd velem valaki, vagy befellegzett nekem. Hosszú volt az út, de a szolga bátorított. Végül megérkeztem karjaid közé az új otthonomba. Vártak rám, és biztonságban éreztem magam. Mindezt neked köszönhetem. Most neked kell menned. Azért írok, hogy elmondjam: - Valaki fenn van és vár rád. A szobád kész, a fények világítanak, az ajtó nyitva. Számítanak rád. Rád is várnak. Jézus helyet készít neked, a tökéletessé tett emberek tökéletes helyét, melyre a mi tökéletes Urunk vigyáz. Ha majd elérkezik az ideje, eljön érted és hazavisz magához.”